

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 12. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1842_477B-txt-shoot-idm1164/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dog veed man not for Resten,
 Min Kreds var Æster-Land,
 Og Grændsen imod Vesten
 Var Middels-Havets Rand.
 Med Ninive hin store,
 Var Babel Hoved-Stad,
 Skiondt det er ondt at spore,
 Hvor tit de skildtes ad;
 Thi mens jeg var i Naade,
 Jeg blæste ad hver Ven,
 Og da jeg sank i Waande,
 Saa blæste de igjen,
 Og gav mig ifkun Spidser,
 Som en Sardanapal,
 Der sad imellem Sidsler,
 Og spandt, som han var gal,
 Til Feuer-Buret brændte,
 Med Tot og Teen og Ros,
 Og skandt er det, jeg endte
 Kvindaglig, tossej nok!
 Thi raader jeg hver Maagt,
 Som ikke vil fordommes,
 Med Ven at gjøre Pagt,
 Imens den kan berømmes!

Libanon.

Yldere end Wind og Bøve
 Fordum bar min Gæder-Næse,
 Nu der gaer af mine Støve,
 Skienet som klar min Lykke brast!

Alt, ei meer paa mine Næse
 Stærner Gæden raut i Sty,
 Og ei meer om Snekke-Næse
 Kræder man i Melkarihs By!
 Tyrus, Tyrus! dybt begravet
 Ligger du i Tidens Strom,
 Som en Steen, der sank i Havet,
 Som en skantej Barne-Drom!
 Drotter dine Kishmand vare,
 Paa din Kyst den vilde Strand
 Sølv og Guld og Rav hint klare
 Skilled op som Havets Sand!
 Dine Sange, dine Stærne,
 Døer Bølgerne sig frang,
 Vel til alle Verdens Havne,
 Som til sierne Dams-Bang!
 Derfor Drakens Skibe strømmed
 Til din Kyst med Ladning fear,
 Alle Kister sig udtømmed
 For hvad dine Snekker bar!
 Konger sig med Guld at frene
 Værde af din gyldne Stærn;
 Trindt i Landene paa Throne
 Med dit Purpur seeg dit Ravn!

Men af, see, paa Navnet nær
 Som en Drom er Alt forvundet,
 Du i Hulen tier hær,
 Knap dit Maal man har udgrundet!
 Med sig tager Kiel sit Spor,
 Som dit Glas var fsiort din Lykke;

Derom Speilet trindt paa Jord,
 Vinde Klove-Drotter trugge!
 Nu af alt Phœnicisk Stort
 Stander ene jeg tilbage,
 Hvad sig høit har selv ei gjort,
 Daler ei som Reg saa sage!
 End maatte i Druser's Telt,
 Maroniter's Runke-Bure,
 Hofre kan mit Skib en Helt,
 Som oprejser salne Mure!
 Meer end det formaer den Haand,
 Der, med underfulde Stave,
 Har betegnet Libanon
 Som et Giarde for sin Havn!

Ebræer, Græker og Romere.

Tre Folk som disse ei Verden saae,
 Dg aldrig kan deres Navn forgaae,
 Saalange som Dine, brune eller blaa,
 Der kaldes fra Stev mellem Stierne smaa;
 Saalange paa Jord der end sødes en Søt,
 Som Morgen-Røden hveser og finder fion;
 Saalange i Verden sig løfter en Haand
 Dumbvislig med Lykke mod Ord og Mand!

Ebræeren, han gjorde al Verden viis
 Paa hvad for en Gud, den skulder Priis,
 Dg hvordan vi alle af Guddoms-Rod
 Paa Jorden abbrydes med samme Blod,

